සිරි ජාතකය

තවද යුගන්ධර සාගරය සේ අනන්ත වූ ගුණ මුහුදට ගලායන්නාවූ සියුම් නුවණ ඇති සර්වඥහන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩවසන සමයෙහි ශී දන්නාවූ බුාහ්මණයෙකු අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලදී. මෙහි වර්ථමාන කථාව දුකනිපාතයෙහි බදිරභාර ජාතකයෙහි විස්තර වශයෙන් පෙණෙන්නේය. අනේපිඬු මහා සිටානන්ගේ සතරවන දොරටුවේ වාසය කරණ මිතාහ දෘෂටිගත් දේවතා දුවෙක් ඇවිත් අනේපිඬු මහා සිටානන්ට කියන්නේ තොපි පොහොසත් දා සිව්පණස් කෙළක් ධන වියදම් කොට බොහෝ දන් පින් කළහ. දුන් සම්පත් වියදම්ව ගියහ. එහෙයින් දුන් පින් කරන්ට දුක්පත්ව ගියාහ. එසේ හෙයින් දුන් පින් නොකරවයි දේවතා දූ කියන්නී, අනේ පිඬු මහ සිටානෝ, තී මාගේ දොරටුවේ වාසය කරන්ට බැරියයි නෙරපූවාහ. එවිට දේවතා වූ නුවර අරක්ගත් දේවතාවාට සහ සතරවරම් දෙවියන්ට හා ශකුයන්ට කිව, එකියන දේවියෝ අපට බැරියයි කියන්නා තොමෝ අනේපිඬු මහාසිටානන්ට සිවුපණස් කෙළක් සම්පත් දී බුදුන් මැදයේ අනේපිඬුමහාසිටානන් සමා කරවා ගෙණ සෝවාන් ඵලයට පැමිණියාහ. ඉක්බිති අනේපිඬු මහා සිටානන් පොහොසත්ව මහ සම්බත් ඇතිව ඉන්නා අවස්ථාවට ශීු දන්නා බමුණෙක් අනේ පිඬු මහාසිටානන් ශීු ඇරගන්ට උචමැනවයි සිතා ගෙට ගියේය. එවිට අනේ පිඬුමහා සිටානෝ ඒ බමුණා දුක දුන්දී ඉඳ ඇයි?. බමුණා ආයේයයි විචාරන්නා බමුණා කථා කරමින් සිතන්නේ මේ සිටානන්ගේ ශී කොයි දැයි පරීක්ෂාකරන්නේ සිටානන්ගේ ගෙයි ඇලි කුකුලෙකු දැක සිතන්නේ සිටානන්ගේ ශීු මේ ඇලි කුකුලාගේ කරමලේයයි සිතා සිටානෙනි මා ලඟ අකුරු කරණ අතවැස්සෝ පන්සියයක් ඇත. ඒ අතවැස්සන් ශාස්තු පිරුවන්ට වේලා වරද්දා අඬන යම් කුකුලෙක් ඇත. එසේ හෙයින් ශාස්තු පිරිහෙයි, වේලා නොවරද්දා අඬ නගන නියායෙන් තෙල ඇලි කුකුලා මට දෙවයි කියා ඉල්වුහ. යහපතැයි කියා ඇලි කුකුලා දුන්නාහ. ඒ වෙලෙහි ශීු ගොසින් සිටානන්ගේ සිරෝමාණිකායෙහි පිහිටියේය. එවිට බමුණා සිරෝමාණිකාය ඉල්විය. සිටානෝ සිරෝමාණිකාය දූන්නාහ. එවිට ශීූ ගොසින් අන්තරයෂටියෙහි පිහිටියේය. එයිත් අන්තරයෂටිය ඇරගත, එවිට ශීූ ගොසින් සිටානන්ගේ අගුමහේසිකා සිටුදියනියන්ගේ ශරීරයෙහි පිහිටියාහ.

එවිට බමුණෝ කියන්නේ සිටානන් වහන්ස නුඹ වහන්සේහේ ශිය ඇර ගන්ට යයි කියා ඇවිත් කුකුලා ඉල්විම්. ඇලි කුකුළා ගන්නා සිරෝමාණිකායෙහි පිහිටියාහ. එසේ හෙයින් සිරෝමාණිකායෙත් ඇරගතිමි. සිරොමාණිකායෙන් ගොස් අන්තරයෂ්ටියෙහි පිහිටියාය. එවිට අන්තරයෂ්ටියත් ඇර ගතිමි. අන්තරයෂයියෙන් ගොස් තොපගේ අගුමෙහෙසිකා සිටුදුවගේ ශරීරයෙහි පිහිටියාය. එවිට බමුණා සිටානන්ට කියන්නේ සිටානෙනි තොපගේ ශී ඇරගන්ටයයි කියා ආමි. තොපගේ ශී මා තිබා කවුරුන් විසිනුත් ඇරගත නොහැක්ක. එසේ හෙයින් එකියන ශීත් සියළු සම්පතුත් නුඹ වහන්සේම වින්ද මැනැවැයි කියා ගියේය. එවිට සිටාණෝ මේ බමුණා කී නියාව සර්වඥයන් වහන්සේට කියන්ට උවමැනවයි සිතා සර්වඥයන් වහන්සේට ගොසින් මේ නියාව සිටාණෝ දන්වූහ. සර්වඥයන් වහන්සේ වදාරණසේක් තමාගේ පිණින් සම්භවවු සම්පත් කව්රුන් විසිනුත් හැරගත නොහැක්ක. පෙරත් උත්තමයන්ගේ පිණින් සම්භවවු සම්පත් උත්තමයන් නිසා තාවුරුවුයේ චේදයි වදාරා ඒ කෙසේදයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත් වත් දක්වා වදාළසේක.

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ තාපසව ඉපිද බරණැස් තුවර වාසය කරන්නාහු එතුවර වාසය කරන්නාවූ හසතාහචාර්යයෙක් බෝධිසත්වයන්ට සතරපසයෙන් සංගුහ කරන්නේය. එසමයට එනුවර දරකැටියෙක් වලට ගොස් දරපළාගෙණ එන්නේ නුවරට වදින්නට රැවගිය හෙයින් එක් දේවාලයක සැතපුනේය. ඒ දේවාලය සමීපයෙහි ගසෙක කුකුළෝ දෙන්නෙක් උඩනැගී වැදහොත්තාහ. අඑයම්වේලේ අගඅත්තේ වැදහොත් කුකුළු අඬනගා වර්වස් කරන්නේය. පාත අත්තේ වැදහොත් කුකුළාගේඉස වර්චස් කළෝයයි කියන්නා අග අත්තේ වැදහොත් කුකුළු කියන්නේ මම නොදන වර්චස් කෙළෙමියි කියා දෙවැනිව එරකියන කුකුළුගේ ඉස වර්චස් කෙළේය. එවිට පාත වැදහොත් කුකුළා කියන්නේ පළමු නොදුන වර්චස් කෙළෙහිය. දෙවනුව වර්චස් කලේ අයිදයි කියා උනුන්හා කලහ . ඇයි මාගේ තත්වය නොදුනුද? යම්කෙණෙක් මා කවුනම් මසුරන් දහසක් ලබති කිය. උඩ අත්තේ වැදහොත් කුකුළු කියන්නේ තාගේ මසුරන් දහසක් ලබති කීය. උඩ අත්තේ වැදහොත් කුකුළු කියන්නේ තාගේ මාංශවිපාක මෙතෙක් වේද යම්කෙණෙක් මාගේ මාංශ කැවු නම් රජ වතිි ලගු මාංශය කැවුනම් සෙනෙවිරත් වෙති. ඇටමුසු මාංශය තාපස කෙණෙක් කැවූ නම් රාජා කුලුපග වෙති. යම් ස්තියක් කැවූ නම් අගුමෙමහසිකා වෙති කීය. එබස් දාරකැටියා අසා ඒ කුකුළා ගසට නැගී අල්වාගෙණ තමාගේ ගෙට ගෙණ ගොස් කුකුළා මරා මස්කොට අඹුවට දී තෙල කුකුළා මාලු පිස බතුත් පිසවා මේ කුකුළු නම් අලිසම් දෙයක් නොවෙයි. මේ කුකුළු මස් කෑ කෙනෙක් රාජ්ජයට පැමිණෙති. එසේවු මාංසය ඉසසෝධා නහා කන්ට උවමැනවැයි අඹුවත් කැන්දාගෙණ බස් හා කුකුළු මසුත් ඇරගෙණ ගඟට ගොස් බස් මාලු වැල්ලේ තබා ගඟට බටහ. ඒ වෙලාවට උඩුගඟින් වතුර ඇවිත් බත් සැළ හා මාඑ ඟඟ වතුරේ ගෙණ යන්නේ ගඟ පාත

ඇත්හලට නායක වූ අමාතායා හා ඇත්හල ඇතුන් නාවන තැනට පැමිණියේය.එය දක ඇත්හලයෙක් අමාතෳයාට ගෙණ ගොස් දින. අමාතෳයොත් ඒ කුකුලු මාලු හා බත් දක තෙල අලවි නොකොට තබන්ට කියවයි කියා ගෙට යවුහ. ඒ දරකැටියා වැලි මිටක් හා මාලුවට පැන් කටක් බී ගොඩ නැන්ගේය. ඒ අමාතෳයාගේ කුලුපග තාපසකෙණෙක් ඇත්තාහ. ඒ තාපසයන්ට දිවස් ඇත්තේය. ඒ කුකුලු මස් දිවසින් දුක මා එතනට ගොස් මාගේ මේ අමාතායා කුකුලු මස් කෑවා රාජ්ජයට පමුණුවා මා ඔවුන්ට කුලුපග තාපස උවමැනැවයි අමාතායා එන්නට පළමු තාපසයා ගොස් ඇත්හලට නායක අමාතායාගේ ගෙයි ගොසින් උන්නාහ. ඒ වෙලාවට අමාතායා ගොට අවුත් තාපසයන්ට බත් පිළිගන්වා කුකුලු මාලු පිලිගන්වන්ට වන. එවිට තාපසයෝ කියන්නාහු මා විධාන කළ කල මාලු පිළිගන්වන්නේයයි කියා උත්තම මාංසය ඇත්හල නායකයන්ට කන්ට සලස්වා මධාම මාංසය උන්ගේ ඇඹෙනියන්ට අනුභව කරණ නියායෙන් සලස්වා තුමු ඇට මාංසය අනුභවකොට උපාසකය අදට තුන්වෙනිදා තොපට රාජ්ජය පැමිණෙයි සුවපත්වයි කියා ගියහ. ඉක්බිති කෝසල රජ්ජුරුවෝ බරණැස් නුවර ගන්නා පිණිසයයි සටනට අවුත් නුවර වටකොට ගත්හ. එවිට බරණැස් රජ්ජුරුවෝ තුමු සේනාවට විධානකොට සේවාකම් කරන්ට උවමැනවයි කියා ඇත්හල නායකයන්ට සේසත් නන්වා ඇතුපිට ඉඳුවා තුමු සේනාව මධායෙහි සිටියාහ. ඒ වෙලාවට පරසතුරන් ගෙන් එකෙකු විදි ඊදණ්ඩකින් රජ්ජුරුවෝ විත්කා ජීවිත විනාසයට පැමිණියාහ. එවිට සේනාව රජ්ජුරුවන් නැසුනු නියාව දුන පසු බසින්ට වන්හ. එවිට ඇත්හල නායකයා මම වසතු දෙමි තොප සටන් කරවයි කීහ. එවිට සේනාව සටන් කොට පරසතුරන් සිඳුවා තමන්ගේ මළාවූ රජ්ජුරුවන් ආදාහනය කරවා රාජ්ජයට කවුරුන් තබමෝදුයි කථාකොට රජ්ජුරුවන් වහන්සේ ජීවත්ව ඉඳම ඇත්හල නායකයන්ට රාජ්ජය පමුණුවන ලදහ. උන්වහන්සේ මළ පසුත් සේනාව හා සටන් කොට සතුරන් පරාජයට පමුණුවා අපට වැඩ කරණලද. එසේහෙයින් මෝහටම රාජ්ජය පමුණුවම්හයි රාජ්ජයට තබා උන්ගේ බිරිඳ අගුමෙහෙසිකා කොට සලස්වා තාපසයෝ රාජකුලුපගව තාපසකමට සැරසුතාහයි වදාරා බුදුව වැඩ ඉඳ වදාරණසේක් ගෘහපති පුතුය මේ ලෝකයෙහි සත්වයන්ට කුසලය හා සදෘශවූ ආකාරයෙක් නම් නැත. පිනැතිවුන්ට අනාකරයේ රත්නයන් උපදිති. එසේහෙයින් මේ කුසලය නම් දේවමනුස්සානං, දිවාමනුෂායන්ට, සබ්බකාමදදෝ ඉෂ්තාඥීය ඉෂ්ටකරන්නාවූ නිධි නිධානයක් හා සමාන වන්නේය. යං යං එව, යමක් යමක්ම, අභිපතෙථනති, සිතින් පාර්ථනා කළාහු වීනම්, සබ්බං ඒ සියල්ල එතෙන මේ කුසලය කරණ කොට ගෙණ ලබ්භති, ලැබෙන්නේය. සුඝණ්ඨානතා මනාවූ වර්ණ සංස්ථාන ඇති බවද, සුරුපිතා මනාවූ රූපසම්පත්ති අති බවද, අධිපච්චපරිචාරෝ සියල්ලන් මැඩපවත්තා ආකාරයෙන් පවත්තාවු අධිපතිභාවය හා පිරිවර ලබ්භති ලැබෙන්නේය. මානුසිකව සම්පත්ති මනුෂා ලෝකයේ ඉපද අනුභව කටයුතු වූ සම්පත්තියක් ඇද්ද. දෙවලොවකොව යාරති දිවාලෝකයෙහි ඉපිද සම්පත් අනුභවකරන්නට හේතු යම් ඇල්මෙක් ඇද්ද, යාචනිබ්බාන සමාපත්ති කෙළවර අර්හත් ඵලවසානයෙහි වින්දයුතුවූ යම් නිර්වාණ සම්පත්තියක් ඇද්ද, සබ්බං ඒ සියල්ල එතෙන මේ කුසලබලය හේතු කොටගෙණ ලබ්භති ලැබෙන්නේය.

මිත්ත සම්පද මාගමම, කලාණ මිතුයන්ගේ සම්පත්තීයට පැමිණ හෙවත් සත්පුරුෂ සමාගමයට පැමිණ, වේ ඒකාත්තයෙන් යොනිසෝ පයුජ්ජතො, නුවණින් යෙදී වාසය කරන්තාවූ පුද්ගලයාහට, පුබ්බ, පුර්ව නිවාසානුස්මෘති, දිවාවකුපුරහිඤාණ, ආශුවකුසයකරඥාණය සංඛාාතවූ තිවිදාවන් හා විමුක්ති අර්හත්ඵල විමුක්තිහුගේ බසින් හා වොචසිතා, ප්‍රාප්තබය යන සබ්බං සියල්ල, එතෙන මේ කුසලය හේතුකොට ගෙණ ලබ්භති, ලැබෙන්නේය. පටිසම්භිදාය අර්ථපටිසම්බිදාය ධර්මපටිසම්භිදාය, නිරුත්ති පටිසම්බිදාය පටිහාණ පටිසම්බිදාත කියන ලද චතුපටිසම්භිදාද විමොක්බාව, සුඤ්ඤන විමෝකුෂ අනි මිත්තවිමොකුසය අපුනිහිත විමෝකුෂයයි කියන ලද තිවිධ විමෝකුෂයන්ද. යාචසාවක පාරමි. යම් සාවක පාරමිතා ඥානයෙක් ඇද්ද, පවෙචකබෝධි ඥානයෙක් ඇද්ද. බුද්ධභුමි සමාක් සමොබාධිඥාණයෙක් ඇද්ද සබ්බං ඒ සියල්ල මේ කුසලය කරණකොට ගෙණ ලබ්භති ලැබෙන්නේය.

යදිදං පුඤඤසම්පදා යම් මේ කුසල සමුර්ධියෙක් ඇද්ද ඒසා මේ කුසල සප්පත්තිය එවං මෙසේ යථොක්තවූ කාරණයෙන් මහිඩිමා මහත්සෘධි ඇත්තේය. තසමා එසේහෙයින් ධිරා අෂ්ටලෝක ධර්මයෙහි අකම්පස් ස්වරූප ඇත්තාවූ පඩිතා නුවනැත්තාවූ සුක්තපුඤ්ඤතං සීලාදිවශයෙන් බොහෝ කොට කරණලද කුසල් ඇතිබව පසංසනති පුසංසාකෙරෙති වදාරා මේ සිරි ජාතකය නිමවා වදාළසේක. ඇත්හලට නායක අමාතායා රාජ්ජයට පැමිණියේය. රජ්ජුරුවන්ට කුලුපග තාපසව උපන්නෙම් බුදුවූ මම්ම වේදයි වලාදසේක.